

دلگرنی‌های کلیتون

همچون خشنودی مشترک امریکا و سوریه از برگزاری کنفرانس مادرید در دو سال پیش، اینک نگرانی مشترکی شکل گرفته بود که زمینه ساز آن تلاش عرفات برای کاهش نقش کلینتون از طریق نزدیک شدن بیشتر با اسرائیلی‌ها و اعتماد به آنها برای پیشبرد روند صلح بود. رئیس‌جمهوری کلینتون دو نامه یکی در تاریخ ۴ سپتامبر ۱۹۹۳ - پیش از توافق اسلو - و دیگری بلافاصله پس از آن - در تاریخ ۲ دسامبر ۱۹۹۳ - برای رئیس‌جمهوری اسد ارسال کرد. کلینتون همچنین در تماس تلفنی با اسد، با اعلام تعهد خود نسبت به پیشبرد روند سوری مذاکرات، ابراز امیدواری کرد سوریه گروه‌های فلسطینی مخالف توافق اسلو را مهار کند. رئیس‌جمهوری اسد این درخواست کلینتون را نپذیرفت و آن را موضوعی درون فلسطینی دانست که بر اساس نظرات و ملاحظات خود فلسطینی‌ها انجام می‌شود. زیرا باور اسد این بود که زمینه‌های توجیه پذیر چندگانه‌ای از دید ساختار سیاسی داخلی فلسطین، برای شکل گیری این مخالفت‌ها و معارضه قدرتمند در برابر ابوعمار وجود دارد.

روند مذاکرات اسرائیل با سوریه پس از توافق اسلو به‌طور کامل متوقف شد. اظهارات رابین مبنی بر اینکه افکار عمومی اسرائیل نمی‌تواند دو توافق همزمان صلح با سوریه و فلسطینی‌ها را در یک زمان گواش کند، نیز به این توقف مذاکرات، عمق بیشتری داد. اظهاراتی که این احساس را در ما برانگیخت که در برابر کوشش اسرائیل برای شانه خالی کردن کامل از ادامه روند مذاکرات با سوریه قرار گرفته‌ایم.

رئیس‌جمهوری اسد در آن شرایط، اعصاب خود را به خوبی کنترل می‌کرد اما از آنچه اتفاق افتاده بود بشدت کینه به دل گرفته بود. مشکل روانی و سیاسی اسد - اگر این تعبیر درست باشد - با تاکتیک‌ها و توافق‌های دیگران نبود، بلکه با عهدشکنی و عدم پایبندی به تعهدات در جهان سیاست بود که نسبت به آن رواداری نداشت. این را هم بیفزایم که اسد خود در تاکتیک، زیردست و از اهمیت پناه آوردن گاه به گاه به آن اغافل نبود. اما از راست کرداری بالایی برخوردار بود و تاکتیک‌ها را در چهارچوب یک راهبرد آشکار به کار می‌گرفت که با دشمنان تیزبین و آینده بینی که داشت به خطا نمی‌رفت. در دیدار ۲۲ سپتامبر ۱۹۹۳ رئیس‌جمهوری اسد از قاهره برای ملاقات با حسنی مبارک رئیس‌جمهوری مصر، او را همراهی کردم. این دیدار، آغاز دوباره‌ای بر دیدارهای اینچنینی پس از اتمشای توافق اسلو بود.

روزنامه الاخبار قاهره در آستانه دیدار ما از مصر گفت‌وگویی با رئیس‌جمهوری منتشر کرد که اسد در آن جملات مشهور خود را که در ملاقات ۵ سپتامبر به عرفات گفته بود، باز گفت و افزود توافق اسلو با زیاد کردن شکاف‌ها «صدمة بیشتری به صحنه فلسطین وارد کرد» و بر اساس آن «همه چیز در اختیار اسرائیل می‌ماند و چندان چیزی به فلسطینی‌ها داده نمی‌شود». این جملات که اسد آن را به صراحت در گفت‌وگو با الاخبار بیان کرده بود، برای مبارک حامی توافق اسلو، تند تلقی می‌شد. حکومت کلینتون در این شرایط کوشید تحرکی انجام دهد، یا لاقل چنین نشان دهد که در تلاش است بر زخم‌های ایجاد شده در سوریه، مهم بگذارد. ما نیز راه صلح را برگزیده بودیم و مخالفتی با تحرک آنها نداشتیم، اما تاریخ کشورمان به ما اجازه نمی‌داد، در برابر اسرائیل سر خم کنیم. آن هنگام در نشست‌های مجمع عمومی سازمان ملل متحد که معمولا در سپتامبر هر سال برگزار می‌شود، شرکت کردم و با تأکید بر موضع سوریه مبنی بر تلاش در مسیر «صلح شرافتمندانه برای ما و دیگران»، درباره توافق اسلو گفتم: «صدور حکم تاریخی درباره این توافقمه، مسئولیت ملت فلسطین و رهبران آن است».

همچنین برای اطمینان خاطر همه افزودم: «هیچ‌کس گمان ندارد که سوریه این توافق را با مشکل مواجه کند، زیرا نیازی به این کار ندارد و سرنوشت [تاموقق] توافقی قابل پیش‌بینی است، اما در همان حال لازم است هیچ‌کس از سوریه انتظار نداشته باشد مانع انتقاد فلسطینی‌ها از این توافق شود». بلافاصله پس از توافق اسلو، گروه‌های فلسطینی دهگانه شامل جبهه خلق و جبهه دموکراتیک برای آزادی فلسطین - از مهم‌ترین گروه‌های سازمان آزادیبخش فلسطین - با این توافق مخالفت کردند، آن را محکوم کردند. ما نیز هیچ نوع محدودیتی برای فعالیت گروه‌های فلسطینی مخالف اسلو ایجاد نکردیم و دمشق در عمل، به یکی از مراکز اصلی محکوم ساختن و «رسوا کردن ابعاد توافق» تبدیل شد. به نظر می‌رسد که امریکایی‌ها از این اظهارات من چنین برداشت کردند که ما می‌خواهیم با این پوشش که مانع اظهار نظر هیچ‌کس علیه توافق اسلو نمی‌شویم، تهاجمی را علیه آن آغاز کنیم. امریکایی‌ها اگر به نفع‌شان باشد نه تنها دشمنان خود را به روی سرکوب منتقدان می‌بندند، بلکه در چنین وضعیتی‌هایی به بهانه مبارزه با تروریسم، سرکوب منتقدان را تشویق هم می‌کنند. مبارزه با تروریسمی که اسرائیل [هم پیمان آنها]، آن را اولویت نخست سیاست‌های خود می‌داند. هر چه بود، کریستوفر در این چارچوب و در واپسین روزهای سپتامبر ۱۹۹۳، با من تماس گرفت و اطلاع داد رابین مذاکرات را با سوریه، حدود دو ماه دیگر از سر می‌گیرد و این موضوع را اعلام خواهد کرد. احساس من این بود که تیم وزارت خارجه امریکا در بهترین فرض می‌کوشد رزوه‌ای سیاسی به ما بدهد، با تنها دل ما را خوش کند.

■ نشست با کریستوفر در واشنگتن

کریستوفر در نخستین روزهای اکتبر ۱۹۹۳ مرا برای دیداری با خود در تاریخ ۶ اکتبر به واشنگتن دعوت کرد. همچنین توافق کردیم وزیر خارجه امریکا پس از آن، در روزهای نخست نوامبر دیداری از منطقه داشته باشد. رئیس‌جمهوری اسد در پرتو این دعوت، مرا برای ملاقات با رئیس‌جمهوری مبارک در ۱۶ اکتبر ۱۹۹۳ به قاهره فرستاد. در این ملاقات گفت‌وگوهای خود با امریکایی‌ها در واشنگتن را به مبارک اطلاع دادم و اینکه کریستوفر تعهد ایالات متحده را نسبت به روند صلح سوری - اسرائیلی اعلام کرده است. همچنین نوشتن هماهنگی رو به افول میان فلسطینی‌ها و کشورهای همجوار فلسطین نیز یکی از مهم‌ترین موضوعات گفت‌وگو و سوریه و مصر بود.

حمله موشکی رژیم صهیونیستی به ریف دمشق

تلویزیون دولتی سوریه از حمله موشکی ارتش رژیم صهیونیستی به منطقه‌ای در ریف دمشق خبر داد. به گزارش ایسنا به نقل از خبرگزاری رسمی سوریه «سانا» یک منبع نظامی اعلام کرد: «حدود ساعت ۱۲:۵۶ بمباد چهارشنبه (به وقت محلی)، دشمن اسرائیلی با چند موشک از سمت شمال فلسطین اشغالی منطقه‌ای در ریف دمشق را هدف قرار داد که منجر به خسارات مادی شد.» به گزارش فارس جنگنده‌های رژیم صهیونیستی به‌صورت متناوب با استفاده از حرمیه‌هایی لبنان یا از طریق بلندی‌های اشغالی جولان به سمت اهدافی در شرق و شمال غرب سوریه حملات موشکی انجام می‌دهند. این حمله ظهر روز شنبه نیز، جنگنده‌های رژیم صهیونیستی تیپ ۹۴ در منطقه الدیماس و دیگر مناطق حومه دمشق را هدف قرار دادند.

دلی صباح (ترکیه):

دولت ترکیه رمضان قدیروف، رهبر چچن را متهم کرده که با به راه انداختن یک گروه جاسوسی در ترکیه قصد شناسایی و کشتن مردی به اسم عبدالحکیم را داشته‌اند که هم مخالف قدیروف است و هم گروهی را در سوریه علیه دولت اسد رهبری می‌کند. آنکارا مدعی است این تیم جاسوسی را شناسایی و منهدم کرده است.

پاکستان تودی (پاکستان):

گذرگاه چمن اسپین بولدک، گذرگاه اصلی پاکستان و افغانستان بعد از نزدیک یک ماه بازگشایی شد. مسدود شدن این گذرگاه توسط طالبان نه تنها باعث خسارت سنگینی به تاجرانی شد که در این مرز فعالیت داشتند که به‌خاطر مسدود شدن راه صادرات انار افغانستان ضرر اقتصادی بزرگی به این کشور وارد می‌کرد.

چاینا دیلی (چین):

براساس مطالعات شورای بازرگانی امریکا و چین، برخلاف همه کش و قوس‌ها در روابط بین دو طرف، پکن طی سال ۲۰۲۰ بزرگترین شریک تجاری امریکا بوده و واردات آن از این کشور تقریباً ۱۸ درصد افزایش داشته است. این افزایش که بیشتر متکی به صادرات کالاهای حوزه کشاورزی بوده تأثیر زیادی بر اشتغالزایی در امریکا دارد.

شکست دموکرات‌ها در نخستین آزمون انتخاباتی «بایدن»

خود همواره فرمانداری از حزب مخالف رئیس‌جمهوری داشتند. «مک اولیف» این الگو را شکست و در نخستین دوره حضورش در فرمانداری‌ها توانست همزمان با کرد که نه تنها رقبیش سابقه سیاسی نداشت، بلکه کمتر از یک سال قبل «جو بایدن» توانسته بود در انتخابات ریاست‌جمهوری، گوی رقابت را از «دونالد ترامپ» جمهوریخواه برابید و با پیشتازی یکصدمتری دموکرات‌ها در کنگره، قدرت امریکا را در همه ابعاد در اختیار آبی‌ها قرار دهد.

ویرجینیا و نیوجرسی دو ایالتی که در انتخابات اخیر فرمانداری‌ها از سلطه دموکرات‌ها خارج شده‌اند، در طول تاریخ انتخابات فرمانداری‌های

زمانی انجام شد که همچنان تبعات همه‌گیری کرونا، تورم و گرانی و... رای‌دهندگان امریکایی را به خشم آورده بود و بسیاری از نظرسنجی‌ها ناراضیاتی از سیاست‌های «جو بایدن» و قرار گرفتن دولت در مسیر اشتباه را نشان می‌داد. «مک اولیف» که تا لحظه آخر شمارش آرا همچنان شکست را پذیرا نبود، بارها با تأکید بر اینکه پیروزی «یانگکین» در ویرجینیا، مسیر بازگشت «دونالد ترامپ» به کاخ سفید در سال ۲۰۲۴ را هموار می‌کند، سعی کرد ورق را به سود خود برگرداند اما نتایج نهایی نشان داد کاخ سفید محبوبیت «بایدن» ۴۳ درصد در این ایالت، توانست دموکرات‌ها را در این همه پرسی در کنار افزایش تورم،

ریتم کند احیای اقتصادی و... پیروز نگه دارد. در مقابل «گلن یانگکین» با تمرکز بر مسائل اقتصادی، آموزش و تحصیل و ساز و کار مهار کرونا از جمله اجباری نبودن ماسک و واکسن، توجه رای‌دهندگان را به سوی خود جلب کرد و نخستین جمهوریخواهی شد که از سال ۲۰۰۹ بر کرسی فرمانداری ویرجینیا تکیه می‌زند. به نوشته «الجزیره»، جنگ دوگانیدای ویرجینیا نبرد سیاسی فرهنگی بود و «یانگکین» با آگاهی از میزان توجه خانواده‌های ویرجینیایی به تحصیل فرزندان‌شان، در حالی بر مسائل مربوط به زنان، آموزش و تحصیل و ابراز نظر خانواده درباره

برنامه آموزشی مدارس تأکید کرد که «اولیف» همواره بر عدم دخالت خانواده‌ها در امور مدارس تأکید داشت. «یانگکین» به رغم تلاش رقیبش هرگز خود را پشت «دونالد ترامپ» قرار نداد اما در حالی که به وضوح ادعای «ترامپ» برای تقلب در انتخابات را تأیید نکرد، با اظهاراتی دوهبلو، بر گفته‌های رئیس‌جمهوری سابق صحنه گذاشت و انتقاد دموکرات‌ها را برانگیخت. او اعلام کرد: «پیروزی بایدن مشروع بود اما ماشین‌های شمارش آرا باید بررسی شود.» همین حمایت پنهان کافی بود تا «دونالد ترامپ» نیز پس از پیروزی او، رضایت‌مندانۀ بی‌پایانه صادر کند: «جنش» (امریکا را دوباره بزرگ کنیم» (MAGA) حالا قدرتمندتر و بزرگتر از گذشته شده است. ■ **درس‌های ویرجینیا برای بایدن** کارشناسان انیویورک تایمز» بر این باورند دولت نامزدهای دموکرات و جمهوریخواه در ویرجینیا نشان داد که مردم امریکا شرایط را براساس کیفیت پیشرفت روزانه در حوزه‌های اقتصادی و پاندمی ارزیابی می‌کنند؛ مسائلی که دموکرات‌ها چندان توفیقی در آنها نداشتند. از نتایج دیگر این انتخابات برای دولت «بایدن» این بود

که دست کم آنها دریافتند که به رغم خروج «ترامپ» از جایگاه اول کشور، دیگر مانند ۵ سال اخیر حمایت قشر تحصیلکرده و آرای را ندارند که این امر آن هم در برهه فعلی و در فاصله نه چندان طولانی تا انتخابات مهم کنگره می‌تواند صحنه سیاسی امریکا را برای مقامات فعلی کاخ سفید بسیار دشوار سازد. در حال حاضر به نظر می‌رسد این موفقیت جمهوریخواهان، مسیر و راه جمهوریخواهان دیگر را برای انتخابات میان دوره‌ای سال آینده روشن کرده است. چراکه دست کم نتایج انتخابات ویرجینیا به جمهوریخواهان ثابت کرد که «دونالد ترامپ» دیگر یک مساله پیچیده و حل نشدنی نیست و می‌تواند شرایط را بازگرداند. آخرین باری که یک جمهوریخواه فرمانداری ویرجینیا را در سال ۲۰۰۹ به دست گرفت در زمان «باراک اوباما» بود که پیروزی او مقدمه پیشتازی جمهوریخواهان در سنا و مجلس نمایندگان در پی آن برهم خوردن تعادل قدرت میان کاخ سفید و کنگره بود. این همان سناریویی است که دموکرات‌ها نگران تکرار آن در سال ۲۰۲۲ هستند مگر اینکه «جو بایدن» بتواند بارز دیگر اعتماد رای‌دهندگان را به دست آورد.

صف آرایی انگلیس و فرانسه علیه یکدیگر

دولتی مضر برای تمامی غرب

■ **کیندون راجمن**، تحلیلگر مترجم: وصال روحانی

در هفته‌ای به‌سر می‌بریم که بوریس جانسون به عنوان نخست‌وزیر انگلیس می‌کوشد حامیانی هر چه بیشتر برای نهضت تلطیف وضع آب و هوایی جهان و مقابله با عوارضی مانند گرمایش فزاینده و خطر کره خاکی بیابد اما تشدید رویارویی اخیرش با فرانسه به مرحله‌ای رسیده که احتمال دارد بر تلاش و پروسه فوق سایه بیندازد.

اگر اکنون برخورد منافع و مصالح بریتانیا با فرانسه بر سر مسائل دریایی و ارسال محموله‌های معیشتی و اقتصادی در سطح دریاها است، شرایط دو کشور و حجم تقابل‌شان به حدی رسیده که می‌توان ادعا کرد ابعادی جهانی و تأثیرگذاری بین‌المللی پیدا کرده و برای سایرین نیز خسارت‌زا شده است.

بریتانیا در سال‌های اخیر کوشش تلخ و پر دردمندی برای جدایی از اتحادیه اروپا داشت و اگرچه به جدایی منجر شد اما ضررهای اجتماعی و اقتصادی آشکاری را در دل ساختار حکومتی بریتانیا بر جای نهاد و مردم این کشور را هم شاک و متضرر کرد. شاید جانسون احساس کند در پی اجلاس اخیر حزیش (حزب محافظه‌کار بریتانیا) شرایط بهتر و جایگاه محکم‌تری نسبت به دو سه سال پر تلاطم اخیر خود دارد اما امروز پیش از هر زمانی می‌توان ناراضیاتی عمومی را بابت جدایی از اتحادیه اروپا نزد مردم این کشور حس کرد. کافی است زمستان پیش‌رو پرنج‌تر از گذشته باشد و بهای حامل‌های انرژی بیشتر شود تا جانسون ببیند چطور مردم انگلیس این امور را محصول مستقیم برگزیتی می‌نگارند. در این میان تقابل انگلیس با فرانسه و دولت مستقیم جانسون با مکرون برای توفان شرایط ملایم موجود را غیرقابل تحمل‌تر کند. فرانسه تصریح کرده که در پی نامهربانی‌های دولت لندن، سرعت حرکت کشتی‌های باربری بریتانیا در سطح دریاهای فیما بین را کاهش خواهد داد. این شاید کمکی به حال جانسون باشد که بتواند به مردم انگلیس بگوید هرگونه قصوری در تأمین مایحتاج زمستانی آنها نه محصول برگزیت بلکه منتج از بدکرداری فرانسوی‌ها است.

البته مکرون نیز اوضاع نامساعدی را در فرانسه می‌گذراند و در حالی مهبای دوره جدید انتخابات ریاست‌جمهوری این کشور در بهار سال آینده می‌شود که همه احزاب در یک نکته اتفاق نظر و حرفی مشترک دارند و آن، عدم صلاحیت مکرون برای ابقا در آتش این بحران است. توافقمه چندی پیش «اوکاس» که هم بین سه کشور استرالیا، آمریکا و بریتانیا امضا و جاری شد، به فرانسوی‌ها «خورده» است زیرا در محاسبات اولیه سهم خود را در آن توافقمه امنیتی، اقتصادی، سیاسی حتمی می‌دانستند. با این حال ابعاد دول ملکرون و جانسون می‌تواند بسیار فراتر از حیطه‌های فرانسه و انگلیس باشد و ابعادی به وسعت تمامی اروپا بیاید و حتی آثار منفی‌اش در امریکا آشکار و کل جبهه غرب به هم حس شود. بن جودا یکی از اعضای ارشد اندیشکده آتلانتیک که از قضا صاحب تابعیت هر دو کشور بریتانیا و فرانسه است، اظهار می‌دارد: «به نفع هر دو کشور و البته اکثر نقاط اروپا است که آنها دست از این ستیزی‌ای بی‌نتیجه بردارند و با تشکیل کارگروه‌های لازم هم مجادلات سیاسی خود را کاهش بدهند و هم طی مسیر در راه‌های دریایی را که برای رساندن محموله‌های خود به مقاصد مورد نظر است، تسهیل و این مسیرها را ایمن‌سازی کنند.» با این حال هیچ تمایلی از سوی پایتخت‌های فوق برای ترمیم روابط مخدوش دو کشور مشاهده نمی‌شود و پتر ریگتز، سفیر پیشین انگلیس در فرانسه پیش‌بینی کرده که تا زمان آتش‌بس سیاسی - اجتماعی بین آنها حداقل سه چهار سال فاصله وجود دارد و سر جانسون و مکرون داغ‌تر از آن است که بتوانند به تأمل عمیق‌تر از قبل در این زمینه بپردازند. توماس رایت، کارشناس انستیتوی سیاسی بروکینگز هم حرف آخر را در این زمینه زده و این نظریه را ارائه داده است: «خودخواهی‌های جانسون و مکرون به گونه‌ای است که انگلیس و فرانسه را به همان شکل که ژاپن و کره جنوبی در شرق آسیا دامن‌ا در حال مجادله با هم هستند، به ستیزه‌جویی با یکدیگر وا داشته است. آنها کشورهای مشابهی هستند که هر دو مایلند فقط تفاوت‌های اندک خود با یکدیگر را ببینند و نه تشابه‌های پر شمار تر خود را.»

منبع: Financial Times

دو کشور تا پیش از پایان سال ۲۰۲۱ سخن گفته‌اند. البته هنوز کاخ سفید نسبت به وقوع چنین دیداری اظهار نظر نکرده است. «برنز» که از سال ۲۰۰۵ تا ۲۰۰۸ سفیر امریکا در روسیه بوده، در آغاز بهار ۲۰۲۱ از سوی «بایدن» به عنوان مدیر سیا منصوب شد. او نه فقط با تجربه‌ترین دیپلمات امریکایی در امور روسیه بلکه نخستین دیپلمات حرفه‌ای تاریخ امریکا است که بر کرسی ریاست سیا نشسته است. از همین رو بعد از سفرهای ناموفق سه مقام ارشد امریکایی به روسیه، تصور می‌شد سفر وی به مسکو بتواند نتیجه دلخواه امریکا را به همراه داشته باشد. اما با توجه به دامنه گسترده اختلافات بین دو کشور، «برنز» که طبیعتاً عصای جادویی ندارد، توانست به نتیجه دلخواه دست یابد. با این حال همین گام‌های تدریجی طرفین، این امیدواری

نخستین آنها مساله امنیت سایبری بود. امریکا پیشتر اسامی و جزئیات مربوط به هویت چند هکر را که واشنگتن مدعی است از روسیه به امریکا و نهادهای آن حمله می‌کنند، به روسیه داده و هنوز منتظر است ببیند آیا این اطلاعات منجر به دستگیری این افراد می‌شود یا خیر. کره شمالی، افغانستان و تغییرات جوی دیگر مسائل بودند که مورد مذاکره قرار گرفتند. پرونده هسته‌ای ایران و از سرگیری مذاکرات با تهران نیز از دیگر مسائلی بود که این حال این خبرگزاری روسی اطلاعات بیشتری درباره این دیدار و نتایج آن منتشر نکرد. در ویدیوی کوتاهی که از شروع این جلسه در رسانه‌های روسی منتشر شد نیز مخاطبان می‌توانند شاهد خوشامدگویی «پاتروشف» به «برنز» بودند.

با این حال «انیویورک تایمز» که تأکید کرده سفر «برنز» به روسیه به درخواست «جو بایدن» انجام شده، خبر داد، سخنگوی سفارت امریکا در مسکو اعلام کرده، دو طرف درباره طیفی از مسائل مهم برای کشور مذاکره کرده‌اند اما بنابر این گزارش به نظر می‌رسد، این دیدار نیز همانند سه دیدار قبلی که بین مقامات ارشد امریکا و روسیه از ماه ژوئن تا کنون انجام شده، نتیجه خاصی در بر نداشته است.

با این حال این مذاکرات حول چند محور اصلی بود که

بنفشه غلامی / «ویلیام برنز»، رئیس سازمان اطلاعات مرکزی امریکا (سیا) که روز سه‌شنبه وارد مسکو شده بود، دیروز به سفر خود به عنوان چهارمین مقام ارشد امریکایی در ۱۰ ماه ریاست جمهوری «جو بایدن» به روسیه رفته است، این کشور را ترک کرد. به گزارش خبرگزاری «تاس»، «برنز» در آغاز سفر خود با «نیکای پاتروشف»، دبیر شورای امنیت ملی روسیه دیدار کرد. در این دیدار طرفین درباره روابط روسیه و امریکا مذاکره کردند. با این حال این خبرگزاری روسی اطلاعات بیشتری درباره این دیدار و نتایج آن منتشر نکرد. در ویدیوی کوتاهی که از شروع این جلسه در رسانه‌های روسی منتشر شد نیز مخاطبان می‌توانند شاهد خوشامدگویی «پاتروشف» به «برنز» بودند. با این حال «انیویورک تایمز» که تأکید کرده سفر «برنز» به روسیه به درخواست «جو بایدن» انجام شده، خبر داد، سخنگوی سفارت امریکا در مسکو اعلام کرده، دو طرف درباره طیفی از مسائل مهم برای کشور مذاکره کرده‌اند اما بنابر این گزارش به نظر می‌رسد، این دیدار نیز همانند سه دیدار قبلی که بین مقامات ارشد امریکا و روسیه از ماه ژوئن تا کنون انجام شده، نتیجه خاصی در بر نداشته است.

با این حال این مذاکرات حول چند محور اصلی بود که

خشم جهانی از حمله داعش به بیمارستانی در کابل

بیمارستان ۴۰۰ تختخوابی ارتش را در کابل محکوم کرد. دفتر سیاسی سازمان ملل متحد در کابل (یوناما) نیز با محکوم کردن این حمله، هدف قرار دادن غیر نظامیان را وحشتناک دانست و تأکید کرد: «این دست حملات نقض حقوق بشر و قوانین بین‌المللی است و عاملان باید پاسخگو باشند.» وزارت امور خارجه ترکیه نیز

حمله تروریستی به بیمارستان سردار محمد داوود خان در افغانسان را محکوم کرد. دفتر سازمان بهداشت جهانی در افغانستان نیز با تسلیت به خانواده‌های قربانیان این حمله در توبیتی نوشتن مراکز بهداشتی و درمانی نباید هدف حمله قرار گیرد. در داخل افغانستان نیز حامد کرزای رئیس‌جمهوری

سابق افغانستان این حمله را جنایت ضد بشری دانست و آن را ادامه توطئه علیه افغانستان خواند و برای نجات این کشور از این توطئه‌ها بر درک درست وضعیت و تقویت هر چه بیشتر اتحاد و اتفاق ملی تأکید کرده است. عبدالله عبدالله نیز در صفحه فیس بوک خود عاملان این حملات را دشمنان انسانیت خواند.